Για τις νεότερες αιρέσεις (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 3 Φεβρουαρίου, 2015

Στον βιβλιοπώλη Σβέτολικ Μ.

Ἄκουσες,
λές, κάποιους ἀνθρώπους ἐκεῖ γύρω ἀπό τόν Δούναβη πώς μιλοῦν στόν λαό γιά νέα καί ἀσυνήθιστη διδασκαλία. Τό περιεχόμενο αὐτῆς τῆς διδασκαλίας τονίζει: ὅσο περισσότερο, τόσο καλύτερα. Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου εἶναι ἤδη στό κατώφλι τῆς πόρτας μας. Δείχνουν κάποια προειδοποιητικά σημάδια τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ὡς ἤδη ἐμφανισμένα στόν κόσμο. Τέτοια εἶναι οἱ σεισμοί, οἱ πόλεμοι, ἡ ἀθεΐα, ἡ διαταραχή τῆς φύσης, ἡ σύγχυση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί πολλά ἄλλα. Μέ βάση αὐτά διδάσκουν στούς ἀνθρώπους νά μήν ἀγωνίζονται καθόλου ἐνάντια στό κακό τοῦ κόσμου καί ἔτσι θά ἐπισπευστεῖ ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Πρέπει, λένε, νά χαιρόμαστε μέ τή σύγχυση, τούς πολέμους, τίς κρίσεις, τίς πλημμύρες, τίς ξηρασίες, τήν πείνα, τούς διαπληκτισμούς ἀνάμεσα σέ γείτονες, τίς διαιρέσεις τῶν οἰκογενειῶν, τήν ἀταξία, τήν παραπαίουσα Ἐκκλησία, τήν κατάρρευση τοῦ κράτους. Δέν πρέπει νά διορθώσουμε αὐτήν τή ζωή, δέν πρέπει νά μπαλώσουμε τόν κόσμο, ἀλλά νά τόν ἀφήσουμε νά γίνει ὁλόκληρος κομμάτια, σκουριά, νά δηλητηριαστεῖ καί ἔτσι νά γίνει ἀκατοίκητος. Καί ὅλα αὐτά γιά νά τόν δεῖ ὁ Χριστός μουχλιασμένο ὥστε νά ἐπισπεύσει τόν ἐρχομό Του καί νά δώσει τέλος σ᾽ ὅλα αὐτά. Μέ μιά λέξη ἐμεῖς πρέπει νά συνεργασθοῦμε γιά τήν καταστροφή τοῦ κόσμου καί ἔτσι ξεκάθαρα, ἀνοικτά νά ἐξαναγκάσουμε τόν Χριστό νά ἔρθει ξανά. Καί ἀσταμάτητα ἐπαναλαμβάνουν: ὅσο περισσότερο, τόσο καλύτερα. Αὐτή εἶναι ἡ νέα διδασκαλία τῆς ὁποίας οἱ δάσκαλοι αὐτοαποκαλοῦνται **νέοι ἀντβεντιστές**.

Προσωπικά,
δέν μέ παραξενεύει διόλου τό γεγονός ὅτι κάποιοι ἄνθρωποι ἔφθασαν σέ τέτοιου εἴδους σκέψεις· μέ ποιό δικαίωμα ὅμως συνδέουν τούς ἑαυτούς τους μέ τόν Χριστό καί τό Εὐαγγέλιο; Ἐφόσον ὅταν κάποιος ἀποσχισθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀρχίσει αὐτόβουλα νά φαντάζεται, φθάνει στήν πιό γελοία καί παράλογη σκέψη, παρόμοια μέ ἐκείνη πού βλέπει στόν ὕπνο του ὁ μέθυσμένος. Μόλις κάποιος πέσει ἀπό τό καράβι, τοῦ ὁποίου τό πηδάλιο κρατᾶ ὁ Χριστός, βρίσκεται στή βάρκα τήν ὁποία φροντίζει ὁ σατανᾶς.

Αὐτή
ἡ νέα διδασκαλία, θυμίζει ἀρκετά τήν **αἵρεση τῶν Νικολαϊτῶν** τήν ἐποχή τῶν Ἀποστόλων: «*Ὅτι μισεῖς τά ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἅ κἀγώ μισῶ*» (Ἀπ. 2:6). Οἱ Νικολαΐτες δίδασκαν ὅτι πρέπει νά ἁμαρτάνουμε καί μάλιστα νά ἁμαρτάνουμε ὅσο πιό πολύ μποροῦμε, μέχρι ἡ ἁμαρτία μας νά μᾶς ὁδηγήσει στόν κορεσμό καί νά ἀποξηρανθεῖ. Πίστευαν ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος χορτάσει ἀπο τήν ἁμαρτία γίνεται ἅγιος! Ὅπως ἀκριβῶς ἐκεῖνοι μ᾽ αὐτές τίς ἀνόητες σκέψεις -ὅτι δηλαδή μέ τήν ἁμαρτία θά ἁγιάσουν- ἔτσι καί οἱ νέοι ἀντβεντιστές νομίζουν ὅτι μέ τόν πολλαπλασιασμό τοῦ κακοῦ θά ἀναγκάσουν τόν Θεό νά φέρει τό τέλος τοῦ κόσμου. Λές καί μπορεῖ νά ἐξαναγκασθεῖ ὁ Ὕψιστος γιά κάτι καί ἀπό ἀδυναμία καί ἄγνοια θά ἔρθει φέρνοντας τό τέλος τοῦ κόσμου!

Ἄκουσε
τί γράφει ὁ ἀπόστολος Πέτρος γι᾽ αὐτό: «*Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὥς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλά μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μή βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλά πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἥξει δέ ἡ ἡμέρα Κύρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ᾗ οὐρανοί ῥοιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεῖα δέ καυσούμενα λυθήσονται, καί γῆ καί τά ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται*» (Β΄ Πέτρ. 3 : 9-10). Αὐτό σημαίνει ὅτι **ἡ Δευτέρα Παρουσία θά γίνει σέ ὁρισμένο χρόνο τόν ὁποῖο γνωρίζει μόνο ὁ Θεός.**

Ἄν
τώρα κάποιος ἐπιθυμεῖ νά ἔρθει τό τέλος τοῦ κόσμου ὅσο τό δυνατόν γρηγορότερα, αὐτό **δέν τοῦ δίνει τό δικαίωμα νά κάνει κακό γιά νά ἔρθει τό καλό**. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συμβουλεύει τόν Τιμόθεο: «*τηρῆσαί σε τήν ἐντολήν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Α΄ Τιμ. 6:14).
Ἔχουμε χρέος λοιπόν νά τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ ὥς τό τέλος, ὅποια ἐποχή κι ἄν ἔρθει αὐτό. Καί μία ἀπό τίς κυριότερες ἐντολές Του εἶναι ἡ ἀγάπη ἀπέναντι στούς συνανθρώπους μας. Τί εἴδους θλιβερή ἀγάπη ἀπέναντι στούς συνανθρώπους μας ἔχουν ἐκεῖνοι πού ἐπιθυμοῦν, ὅσο πιό πολύ γίνεται, νά βρωμίζονται καί νά ἀπομακρύνονται ἀπό τόν Θεό; Καί νά αὐξάνουν οἱ ἀσεβεῖς, οἱ μοχθηροί, οἱ ταραξίες, οἱ καταστροφεῖς, οἱ ἐγκηματίες, τά θηρία; Δέν διακρίνεις ἀμέσως ὅτι αὐτοί οἱ αὐτοαποκαλούμενοι διδάσκαλοι ἐπιβιβάστηκαν στή βάρκα τοῦ σατανᾶ;

Βλέπουμε
κι ἐμεῖς πολλά σημάδια πού προμηνύουν τήν ἔλευση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ -δέν εἴμαστε τυφλοί. Ἀλλά αὐτό δέν μᾶς δίνει τό δικαίωμα νά καθορίζουμε ἀφ᾽ ἑνός τήν ἡμέρα τοῦ τέλους τοῦ κόσμου καί ἀφ᾽ ἑτέρου νά ἐπιθυμοῦμε τόν πολλαπλασιασμό τοῦ κακοῦ πού μέ τή σειρά του πολλαπλασιάζει καί τόν ἀριθμό τῶν ἀδίκων πού χάνουν τήν ψυχή τους. Ὅμως ἐμεῖς ὡς τέκνα Θεοῦ πρέπει νά ἐπιθυμοῦμε ἐκεῖνο πού ἐπιθυμεῖ καί ὁ οὐράνιος Πατέρας μας «***ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι***» (Α΄ Τιμ. 2:4). **Ἀκόμα καί ἄν ἡ θάλασσα ταραχθεῖ καί ἡ γῆ τρέμει καί τ᾽ ἀστέρια πέφτουν ἐμεῖς πρέπει νά σταθοῦμε ἀτάραχοι παραδιδόμενοι στό θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ καί ἐπιθυμώντας τό καλό ὅλων τῶν ἀνθρώπινων δημιουργημάτων**.

Εἰρήνη καί χαρά ἀπό τόν Κύριο

(Ἀπό τό βιβλίο: "Δρόμος δίχως Θεό δέν ἀντέχεται...", Ἱεραποστολικές ἐπιστολές Α΄, Ἐκδόσεις "Ἐν πλῷ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)